

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica q[ua]rta in quadragesima. Questio. xxvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De questiōibus super euange.

mo q̄dem ex alijs miraculis p̄ualr̄ intu
lit idem. sicut cū ad discipulos Joānis in
terrogantes: Tu es qui venturus es: per
miracula virtualiter respondit q̄ sic. Se
cūdo. Dato q̄ nō intulerit: tñ illud potu
it inferre. qz q̄dam eius miracula hec in
ferebār: vt s̄ dictū est.

Queri etiā p̄ an in demonibz s̄ p̄nci
pat? z exdo. Vide. j. q. xcix. ar. j. z. ij. Et
vtr̄ Beelzebub an ali? demō sup̄ior liga
re z soluere ac expellere possint inferiorē
Vide. j. vbi s̄.

Feria sc̄da querit̄ur

Utr̄ apertio celi sit causa terrenascētū
j. q. lxxij. ar. ij. z. q. ciiij. arti. j. z. ij. z. de
po. q. v. ar. ix.

Utr̄ deus possit hoīem liberare a lepra
peccati. veri. q. xxvij. ar. ij. j. q. cix. ar.
septimo.

Feria terra querit̄

Utr̄ iudex teneat iudicare s̄m pbata z al
legata. ij. ij. q. lxxvij. ar. ij.

Utr̄ de? s̄ remittat oē pctm̄. iij. q. lxxv.
ar. iij. j. q. cxij.

Feria quarta querit̄

Utr̄ fili? teneat in omnibz obedire. ij. ij.
q. ciiij. ar. v.

Utr̄ p̄suetudo possit irritare m̄ adātū dī
j. ij. q. lxxvij. ar. iij.

Feria quinta querit̄

Utr̄ demones cognouerint ch̄m eē deū
ij. q. lxxix. ar. j.

Utr̄ ch̄stus cōuenienter miracula fe
cerit circa hominū sanitates. iij. q. xliij
arti. iij.

Feria sexta querit̄

Utr̄ aqua. di. i. felicitas extinguat sitim
naturalis desiderij. iij. cōtra. c. lxxij. z. j.
q. xxvij. ar. iij.

Utr̄ Deslias aduenerit. vide dñica. x.
post festū trini.

Sabbato querit̄

Utr̄ ch̄o viuente iudei tenerent seruare
legalia adulterā lapidādo. j. ij. q. ciiij. ar.
ti. ij. z. iij.

Utrum existēs in pctō possit aliuu cor
ripe. ij. ij. q. lxxij. ar. v.

Dñica q̄rta in quadragesima.

Questio xxvij.

Verit̄ vtrum fuerit

q̄ conueniens magis panes de
quibz agit in euangelio fuis
se hordeaceos: an triticeos?

Respondeo: nō esse dubium conuenientē
us eos fuisse hordeaceos. quia summa sa
pientia nihil nisi conuenientissime fecit.
Sed ratio conuenientie multiplex potest
assignari. Prima. s̄. litteralis: vt doceret
collegium apostolicum z ch̄i discipulos
rudioribus cibis debere esse contentos. z
Secunda similiter litteralis: vt miraculū
esset euentius. Illi em̄ panes debuerūt
eē sapidissimi vt dicit: vel simpliciter: vel
in genere suo. id est panis hordeacei. Utr̄
detur autē magis discerni sapor elect? in
re insipida q̄ in sapida. Et tertia allegorī
ca. quia illi panes significabant moysaicā
legem frangendam z multiplicandam:
que conuenientius significatur pane hor
deaceo q̄ triticeo: p̄pter anteriora legē edī
cra z regumēra littere grossiora. z Quar
ta anagogica. Nam hi panes qui nullo
modo ch̄sto absente tantum populū sa
tiare potuissent quem satiauerunt ch̄sto
presente z benedicente. significant sensus
quinqz nostros: qui dum in via peregrī
namur a ch̄sto: turbam desideriorū nos
trozum satiare nō possunt. quod tamen
facient p̄sente z benedicente ch̄sto in glo
ria. Sunt autē sensus nostri rudes in ge
nere potentiaz cognosciturarum: sicut pa
nes hordeacei in genere ciboz. sed ip̄e in
tellectus est veluti panis triticeus z
ctus. Sed cōtra Primo. Nam ch̄st?
in miraculo vini fecit optimū vinū. ergo
in miraculo panuz debuit facere optimū
panem. quia panis debet correspondere
vino. Ergo triticeum ex hordeaceo. So.
Non est simile. quia miraculū vini deser
uiebat (vt dicit Albertus magn?) iocun
ditati nubentium: istud autēz necessitati
turbarum. z ideo conueniebat aquā mu
tari in liquorem lericantem. Nō autem
debuit mutare formam necessitati deser
uientem: conuertendo hordeaceum in tri
ticeū: maxime vt dicit Chrysostom?: ne
videret gule deseruire. P̄terea illud in

raculū nō erat quertūū naturay: vt illud sed augmētatiūū. In augmēto autē debet esse eadē natura sūm specie. Fuerūt tñ isti panes optimi i genere hordeaceoy: ita q nūq̄ fuerūt meliores: z forte etiā opriū mī simplr. i. meliores etiam triticeis pdu ctis a deo. Scdo. Nā istō miraculū fecit bar eucharistiā q̄ in tritico conficit. Ergo idē. Solu. Negat p̄seq̄ntia sūm Alb. maḡ gnū: qz h̄ miraculū est qdē signū eucharistie sed remotū. z iō nō habuit exp̄ssam sī multitudinē i materia

Queri etiā pōt Utr̄ repugnet p̄fectiōni religiois h̄ie pecunias in cōi vñ pos sint emi panes z necessaria p̄ religiof de collegio vñ alijs indigētibz sicut habuef̄ apli: vt ex multis colligif. Uide. ij. q. c. lxxvij. ar. vij. Et vtr̄ ch̄o pueniregōra re sicut legit aliqñ i b̄ndictiōe panū fecit se. Uide. ij. q. xxj. ar. j. iij. di. xvij. ar. iij. q̄ stiūcula p̄ma. Est at̄ notandū p̄ hac q̄sti uncūla z p̄ alijs q̄ lz q̄nq̄z i eis sit doctria sc̄ti Tho. eā tñ nō allegauit: qz s̄ba altera ut̄ aut aliq̄ sup̄addidit. Licz aut̄ multe eay rū sint Joānis de turrecremata: tñ eū s̄ milit̄ nō allegauit. qz nihil fere dixi eo mō q̄ ille dixit.

Feria. ij. q̄rit de simonia ad libitū ij. q. c. z. iij. dist. xxv.

Feria. iij. querit Utr̄ ch̄is aliq̄d ab hoīe didicerit. Uide vñica in octa. Ephie

Que sit rō z figura oim festoy veteris testamēti. j. ij. q. c. ij. ar. iij. x.

Feria. iij. querit Utr̄ hō possit opari opa bona i nocte. i. p̄ mortē. iij. q. vij. ar. j. iij. di. xvij. ar. ij.

Utr̄ deū adorare corde vel corpe sit res deo valde gr̄a. iij. di. ix. ar. x.

Feria. v. q̄rit Utr̄ de? possit rem corruptā eādē numero reparare. iij. dist. xliij. ar. j.

Utr̄ idē numero surrexerit iste adolescēs z nos resurgem?. iij. di. xliij. ar. j.

Feria. vj. querit Utr̄ passionū turbatio fuerit i ch̄o. iij. dist. xv. z. iij. di. xlvj. ar. vj.

Utr̄ ois ch̄i ozo sit exaudita. iij. di. xvij. ar. iij.

Sabbato querit Utr̄ p̄ mitrat filiū inq̄ntuz ē eq̄lis p̄ti. l. de. j. q. xliij. ar. j. p̄mo. dist. v. Utr̄ hō naturalr̄ sciri possit vñ sit ch̄is. i. generationē ei?. j. q. xxxij. ar. j.

Dominica de passione. Questio. xxvij.

q Verit̄ Utr̄ christus meli? dixerit: anteq̄z abiaz fieret ego sum: qz si dixisset: ego fui vel fuera: Ad qd̄ ex

sc̄to Tho. j. dist. viij. q. ij. ar. iij. sic respōdetur. Rō nostra nō pōt formare enūciatio nes nisi per s̄ba tēporalia. Nā de aliq̄ nō pōt fieri enūciatio nisi s̄m q̄ cadit in coḡnitiōe. Sz cū de cognosces s̄m Boe. coḡnoscit̄ p̄ modū suū: rōni nostre i statu vñ est generale accipe cū tempe: qz ei? coḡnitiō causat a sensibilibz q̄ in tpe s̄nt. Unde etiā enūciās de deo licz intelligat ip̄m eō sup̄ oīe tps: cogit̄ tñ s̄bis temporalibz vñ. Nec tñ false enūciat: qz esse diuinū habet in se oīe esse: q̄ntū ad id qd̄ p̄fectiois est in oibz. Et ides enūciām? de eo oīamuz tempoy verba p̄pter id quod nulli tempoy deest. z quicquid perfectionis est in oibz bus temporibz ip̄e habet. Sed inter alia p̄sens per s̄us deo conuenit inq̄ntum nō implicat successionem: nec aliquid habet de non esse inclusum. Dicunt tamē de eo z alia s̄m id quod p̄fectiois est in eis z nō ratione successiois vel alterius defectus.

Sed p̄tra videt q̄ maxime de eo dicat̄ p̄teritū. Nā diuinū esse est p̄fectū. Sed p̄teritū inter alia maxime sonat p̄fectionē Sol. Dicit̄ de deo p̄teritum rōne p̄fectiois: z qz nō est nouū s̄m q̄ ip̄e de? p̄terit̄ nō defuit. Aliquādo tamen p̄fectio p̄ p̄sens magis q̄ p̄ p̄teritum designatur. i. p̄fectio eorum quoy esse consistit in permanendo: quia in hoc q̄ sunt habent p̄fectionem z p̄teritum dicitur s̄m recessū ab esse. Aliquando autē magis p̄teritum q̄ p̄ p̄sens. i. p̄fectio eorum quoy esse est in fieri: quorum sc̄licz p̄fectio non est nisi quando venitur ad terminū: vt sunt mor? z huiusmodi successiua. Unde in diuinis que dicunt̄ per modum